

Ma sw. Jana.

Pomogaj Knězo nam, twojim služabnikam, lenž my s twojeju křchwju humožone bmy. Daj nam we něbju měšch žětbu, s tymi swětymi we nimernem strowju, Amen!

We našchom žinšajšchnem s. ewangeliu, l. p! nałožhjo Zacharias, Janowy nan, ten sašej dostanony dar togo grona wošebnie k tomu, až won Boga sa ten statk togo humožena zesczi a chwali; pscheto won sachopijo swoj chwalobni kjarliž ned s tymi słowami: „Chwalony buži ten Kněs, ten Bog Israela, pscheto won jo domaphtal a humogł swoj lud. A wot tašego statka togo humožena zomy tež my něto gronišch.

Gr. Luc. 1, 57—80.

A Halžběšče pschize jeje zaš, až porožišch derběščo, a wona poroži jadnogo byna.

A jeje bužeži a pschijaschele křhšachu, až ten Kněs swoju smilnoscz na nej běščo weliku bužyni, a wjašelachu se s nej.

A wono se stanu na wošymem dnu, pschizochu woni to golětlo hobřejowat; a gronachu jomu sa nanowym měnom Zacharias.

A jogo mašch wotgroni a žaščo: Niz taš, ale jomu derbe Jan gronišch.

A woni žachu k nej: Šchaš nějo nicht we twojej swojžbe, kotaremuž taš grone.

Woni kowachu paš jogo nanoju, taš by won kšchel jomu gronišch.

A won požedaščo delžnyžku, pišasčo a žaščo: Jan jo jogo mě. A woni žiwowachu se křhlyne.

A ned hordowachu jogo husta a jesnył wotwořone, a gronaščo a chwalaščo Boga.